

Skatteministeriet

28. september 2020
J.nr. 2020 - 8026

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 752 af 18. september 2020 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del – spørgsmål 308 svarer ministeren, at ud over det almindelige erstatningsansvar for ansvarspådragende handlinger indeholdt to af de tre aftaler, der var indgået under bankordningen, en udtrykkelig hæftelse for uretmæssige tilbagebetalinger. Vil ministeren redegøre for, om og i givet fald hvordan den i bankordningen aftalte hæftelse dækker andet og mere end det almindelige ansvar for ansvarspådragende handlinger, der ville gælde uden aftale? Endvidere bedes ministeren redegøre for eventuelle forskelle i skattemyndighedernes bevisbyrde i begge situationer.

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Skattestyrelsen:

”Som det fremgår af besvarelsen af SAU alm. del, spørgsmål 308, samling 2019-20, indeholdt to af de tre aftaler, der var indgået under bankordningen, en udtrykkelig hæftelse for uretmæssige tilbagebetalinger.

Udgangspunktet efter dansk ret er, at der kan kræves erstatning, hvis der har været handlet ansvarspådragende. Erstatningskrav er typisk betinget af, at der er udvist en adfærd, som begrunder et ansvar.

En hæftelse er derimod objektiv. Hvis betingelserne i en hæftelsesbestemmelse er opfyldt, skal den hæftende betale, uanset om den pågældende har handlet ansvarspådragende. Adfærd og subjektiv tilregnelser er uden betydning.

I modsætning til et almindeligt ansvar for ansvarspådragende handlinger skal det altså ikke bevises, at bankerne har handlet ansvarspådragende, men alene bevises, at der er sket uretmæssige tilbagebetalinger, som omfattes af hæftelsesbestemmelsen.

Hæftelsen er en skærpelse i forhold til dansk rets udgangspunkt om erstatningsansvar. Betydningen af hæftelsen er omtvistet i retssagen mellem en af de to banker og Skatteforvaltningen.”